

країни на однойменному мультидисциплінарному науковому форумі у жовтні 2013 року в БДМУ. Зокрема, були розглянуті питання впровадження і використання принципів доказової медицини в дитячій алергології, пульмонології, інфектології і неонатології. Проблеми впровадження засад доказової медицини в навчальний процес пов'язані з тим, що загалом, доказова база для педіатрії є дещо біднішою, ніж для медицини дорослих, оскільки здійснення мультицентрових досліджень в педіатрії більш складне та високоартісне, існує більше етичних обмежень, крім того, незаперечна доказовість дуже рідкісна, а клінічні рішення здебільшого потребують комплексного підходу.

Отже, завдяки впровадженню прийомів і принципів доказової медицини в педіатрії досягнуто значних успіхів у практичній діяльності, реформуванні медичної освіти та оптимізації клінічної практики і охорони здоров'я. Доказова педіатрія є необхідним знаряддям, що допомагає клініцистам разом з пацієнтами ухвалювати раціональні, поінформовані рішення, формулювати першорядні завдання, що вимагають дослідження, і визначати програму, що має важливе значення для задоволення потреб охорони здоров'я.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ В ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ

В.В. Бендас, В.С. Джуряк

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Підвищення якості вищої освіти - одна з актуальних проблем у зв'язку з вимогами, що пред'являються як до самого процесу викладання, так і до його безпосередніх об'єктів - викладачів і студенту. Зокрема, ці вимоги зумовлені динамічною ситуацією на ринку праці, інтенсивним розвитком українського суспільства, інформатизацією наукового та навчального простору. Саме тому освіта повинна формувати нові якості, насамперед професійну конкурентоспроможність майбутніх фахівців в умовах сучасності, що передбачає не тільки досягнення теоретичних знань, а й спроможність застосовувати отримані знання на практиці, високий рівень загального інтелектуального розвитку, ініціативність, мобільність, креативність і т.д. Такою інноваційною освітньою системою, що отримала поширення серед вищих навчальних закладів, стала кредитно-модульна система навчання, основні цілі якої - створення умов для розвитку особистості майбутнього фахівця, формування його творчої та самоосвітньої діяльності

Високі методологічний і методичний рівні організації навчання визначають подальший інтерес у студентів до професії лікаря, сприяють засвоєнню нових знань, структурують ці знання у вигляді нових понять, категорій, гіпотез, мотивують професійну орієнтацію, прагнення до

глибокого пізнання процесів і явищ, що мають вихід у сферу безпосередньої лікарської діяльності.

З переходом на багаторівневу систему медичної освіти особливого значення набуває якість викладання мікробіології, вірусології та імунології, яка має регламентуватися вдосконаленими навчальними програмами, адаптованими до нової системи медичної освіти.

Мікробіологія та вірусологія - науки, що об'єднують ознаки фундаментальних теоретичних і клінічних дисциплін, а імунологія належить до загальних медичних наук. Знання цих дисциплін необхідні кожному лікарю, незалежно від його спеціальності.

Викладання предмету «мікробіологія, вірусологія та імунологія» повинно враховувати теоретичні та методологічні основи мікробіологічної науки, актуальні проблеми навчання мікробіології у зв'язку з модернізацією системи навчання, вибір найдоцільніших методів, прийомів і форм організації навчального процесу при вивченні цієї дисципліни.

Слід зазначити, що однією з впроваджених інноваційних освітніх систем, що отримала поширення, стала рейтингова система, основною метою якої є визначення рівня якості навчання та успішності освоєння студентами дисципліни, зокрема «мікробіології, вірусології та імунології».

За кількістю набраних рейтингових балів не тільки викладач, але й сам студент може визначити ступінь підготовленості. Крім того, для викладача ця система дозволяє раціонально планувати навчальний процес з дисципліни, контролювати засвоєння навчального матеріалу, своєчасно вносити корективи в організацію навчального процесу за результатами поточного рейтингового контролю, оцінювати виконання кожного навчального завдання (наприклад, тестування, підготовка та захист рефератів, успішну участь в олімпіаді, науково-дослідній роботі кафедри, студентської наукової конференції і т.д.), об'єктивно визначити оцінку по предмету, дозволяючи розглядати контроль як невід'ємну частину освітнього процесу.

Підводячи підсумки, слід відзначити, що з метою активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів та формування майбутніх медичних фахівців весь процес навчання мікробіології, вірусології та імунології будується за принципом системного підходу з урахуванням індивідуальних особливостей учасників навчального процесу.

ПРОВІДНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ ТА ВІРУСОЛОГІЇ

В.В. Бендас, Л.І. Сидорчук

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Впроваджена в навчальний процес медичних університетів кредитно-модульна система, яка спирається на гнучку структуру освітніх стандартів так званого компетентнісного типу стандартів, повинна бути спрямована на